

opusdei.org

Carta do Prelado (outubro 2012)

Na carta correspondente ao mes de outubro, o Prelado do Opus Dei medita sobre o momento da fundación da Obra e a canonización de san Xosemaría.

11-10-2012

Queridísimos: que Xesús gárdeme ás miñas fillas e aos meus fillos!

Ao percorrer os días deste mes, volverán á nosa memoria tantos aniversarios, tantos fitos da historia

do Opus Dei, que -como escribiu moitas veces san Xosemaría- é verdadeiramente a **historia das misericordias de Deus**, que agora nos toca facer a nós.

Desde aquel 2 de outubro de 1928, a Obra deu todos os seus pasos guiada pola man providente de Deus o noso Pai, co impulso do Espírito Santo, amparada baixo o manto da Santísima Virxe. Agora, cada unha e cada un dos seus fillos, co empeño diario de converter a nosa existencia nun canto de encomio á Trindade, sentimos movidos a clamar, en unión con san Xosemaría: *Grátias tibi, Deus, grátias tibi!* Queremos manifestalo coa mente, co corazón, cos beizos e coas obras, ao longo do noso paso pola terra. Certamente, hai datas - como a que se cumpre mañá- nas que esta necesidade se volve máis perentoria; pero, como dicía o noso Fundador na véspera das súas vodas de ouro sacerdotais, dirixíndose ao

Señor: *non é unha obrigación deste momento, de hoxe, do tempo que se cumpre mañá; non. É un deber constante, unha manifestación de vida sobrenatural, un modo humano e divino á vez de corresponder ao Amor teu, que é divino e humano*[1].

Transcorreron oitenta e catro anos desde ese *mirabilis dies*, desde ese día marabilloso; e o que o noso Pai viu na quietude da habitación onde se achaba recollido en oración, despois de celebrar a Santa Misa, contémplase xa como unha realidade universal, unha luminaria que guía a innumerables persoas do mundo enteiro, ensinándolles a converter todas as tarefas honradas -as de cada xornada- en camiños que conducen dereitamente á santidad; camiños que o mesmo Deus ofrece a mulleres e aos homes.

Grátias tibi, Deus, grátias tibi! Damos grazas a deus de todo corazón pola súa bondade inmensa, e tamén pola heroica fidelidade do noso Pai. «A súa vida e a súa mensaxe -proclamou o beato Xoán Paulo II fai dez anos- ensinaron a unha inmensa multitude de fieis -sobre todo laicos que traballan nas máis diversas profesións- a converter as tarefas máis comúns en oración, en servizo ao próximo e en camiño de santidade». Por iso, engadía este gran Pontífice, «con razón pódese definir como "o santo da vida ordinaria"»[2].

Esta solemne declaración do Vigairo de Cristo era o broche final da Igrexa á fama de santidade que rodeaba ao noso amadísimo Pai xa en vida.

Fixérao notar o Papa Pío XII a uns bispos australianos, falándolles do noso Pai: «É un verdadeiro santo, un home enviado por Deus para a nosa época»[3]. Tamén Pablo VI

consideráboo un sacerdote santo, como referiu don Álvaro -coa autorización do Papa- tras unha audiencia co Romano Pontífice en 1976. Naquela ocasión, Pablo VI afirmou que o noso Fundador fora «un dos homes que na historia da Igrexa recibira máis carismas e correspondera a eses dons de Deus con maior xenerosidade»[4].

Un mes antes de ser elevado á cátedra de Pedro co nome de Xoan Paulo I, o Cardeal de Venecia, glosando unha frase de san Xosemaría en *Conversacións*, escribira: «As "realidades máis vulgares" son o traballo que nos toca facer cada día; os "brillos divinos que reverberan" son a vida santa que temos que levar. Escrivá de Balaguer, co Evanxeo, dicía continuamente: Cristo non nos pide un pouco de bondade, senón moita bondade. Pero quere que a alcancemos non a través de accións extraordinarias, senón

con accións comúns. O modo de exercitar esas accións é o que non debe ser común»[5].

Recollo só unhas pinceladas que enmarcan a figura de san Xosemaría, un santo que -como afirmou tamén Paulo VI- *xa non pertence á Obra en exclusiva*, senón que é propiedade da Igrexa universal. Con que alegría vemos estenderse a devoción ao noso Pai no mundo enteiro, entre persoas de todas as razas e condicións! En verdade chegou «a constituír en moitos países un auténtico fenómeno de piedade popular»[6]. Pero non podemos esquecer que, coa nosa conduta cotiá, tócanos lembrar que é o Opus Dei, e como se ha de tentar servir máis e máis á Igrexa, ás almas.

Toda a nosa gratitude a Deus -con sentimentos e feitos- adquire máis intensidade ao conmemorar o décimo aniversario da canonización. Moitas veces impulseivos a manter

moi vivos na memoria e no corazón os acontecementos do 6 de outubro de 2002, redescubriendo a súa constante actualidade. Esta data -que tanto suco deixou en millóns de persoas, e non esaxero- resulta especialmente adecuada para meditar con profundidade a vocación á santidad nas circunstancias ordinarias da existencia, que todas e todos recibimos, pedindo luces ao Señor por intercesión de san Xosemaría para responder fielmente a esa chamada.

Nas conversacións do noso Pai cos *Custodes*, afloraba moitas veces a súa confianza nas súas fillas e nos seus fillos, de entón e de todos os tempos futuros. Á vez, engadía que non cesaba de insistir ao Señor que rendese entre eles unha *idea nai*, de modo que fose unha constante na alma de cada muller e de cada home do Opus Dei: que non estamos a facer

unha tarefa boa, de maior ou menor categoría, senón que Deus meteunos nun designio divino de enteiro servizo á Igrexa, ás almas, á humanidade. Remarcábanos que é preciso que día tras día fiar fino no noso mirar a Cristo, porque canto máis intensamente fagámolo, máis nos achegaremos aos nosos iguais, espertando en todos os ambientes a grande e incomparable alegría de vivir de fe. Detíñase o noso Fundador nos desexos apostólicos que lle consumían nos primeiros anos, e sempre; porque ao contemplar tantos lugares nos que a xente se desentendía da fe, pedía ao Ceo que soubésemos levar aos sitios máis diversos a amizade de Deus coa humanidade, persoa a persoa.

Para fixar esa *idea nai*, pódennos servir unhas palabras do Cardeal Ratzinger o día da canonización, nas que subliñaba a docilidade de san Xosemaría á Vontade divina. O entón

Prefecto da Congregación para a Doutrina da Fe facía unhas incisivas consideracións sobre a figura do noso Pai, a quen aplicaba unha frase da Sacra Escritura na que se afirma que Moisés falaba con Deus *cara a cara, como un amigo fala cun amigo*[7]: «Paréceme que, aínda que o veo da discreción ocúltenos tantos detalles (...), pódese aplicar perfectamente a Xosemaría Escrivá este "falar como un amigo fala cun amigo", que abre as portas do mundo para que Deus poida facerse presente, obrar e transformalo todo»[8].

O 6 de outubro é tamén outro aniversario da historia do Opus Dei, pois en 1932, durante un curso de retiro espiritual, o noso Pai comezou a invocar como patróns da Obra aos arcanxos Miguel, Gabriel e Rafael, e aos Apóstolos Pedro, Pablo e Juan, considerándoos desde entón como patróns das diversas direccións do

apostolado do Opus Dei. Causoume e cáusame moita alegría a coincidencia dese aniversario co día da canonización do noso Pai; parece coma se o Señor quixese sinalarnos, unha vez máis, que habemos de avanzar sempre polas sendas que abriu o noso Fundador con plena fidelidade ao querer divino, sen apartarnos en nada do camiño que nos marcou cos seus ensinamentos e a súa vida santa. Hoxe podemos preguntarnos como é o noso seguimento de Cristo nesta ***partecica da Igrexa*** que é o Opus Dei. Esforzámonos a diario por seguir as pegadas de san Xosemaría? Recorremos con frecuencia aos nosos santos patróns e aos Anxos Custodios? Acudimos con fe á súa intercesión ao sacar adiante as diversas iniciativas apostólicas?

Ao día seguinte desta data, o 7 de outubro, inaugúrase unha nova Asemblea ordinaria do Sínodo dos

Bispos, en torno ao tema da nova evangelización. Apoiaide as súas tarefas con oración e sacrificio, co ofrecemento do traballo, cunha especial proximidade ao Santo Pai e aos Pastores en comunión con el.

Pouco antes, o día 4, o Papa ten previsto facer unha peregrinación ao santuario de Loreto.

Acompañémoslle pedindo a intercesión da Santísima Virxe polos froitos desa Asemblea e do Ano da fe, que se inaugurará o 11 de outubro. Envieivos, hai poucos días, unha longa carta suxerindo modos concretos de participar neste ano; por iso, non me deteño máis neste punto. Só vos insisto en que percorramos estes meses moi preto da nosa Nai a Virxe, acubillados baixo o seu manto. Non esquezamos que precisamente o 11 de outubro de 1943, festa entón da Maternidade divina de María, foi cando a Obra

recibiu o *nihil obstat*, a primeira aprobación da Santa Sé.

Antes de concluír o mes de setembro, hei ir a Zürich, e desde alí despraceime a Einsiedeln, lugar mariano ao que o noso Pai e o queridísimo don Álvaro acudiron en tantas ocasións. Alá tivo lugar, en 1956, un Congreso Xeral no que se decidiu o traslado do Consello a Roma. A Santa María invocamos para que guíe os pasos de toda a Obra.

De cara ao novo ano da historia do Opus Dei, encarézovos que renovedes o afán apostólico en cada xornada. Lancémonos con optimismo a sementar a doutrina de Cristo ao noso ao redor, entre as persoas con quen tratamos máis ou menos directamente; e en todo o mundo, con ansias de difundir a fe católica e o espírito da Obra por todas partes, mediante a oración e o traballo santificante e santificado.

Cantas persoas espéranos, nos lugares onde xa traballamos establemente e en moitos outros!

A convocatoria do Papa coa Carta apostólica *Porta fidei*, ha de traducirse nun tempo especial que informe a vida de todos os fillos de Deus, polo robustecimiento dos nosos desexos de santidad e pola expansión apostólica que o Señor desexa que leve a cabo. Suxírovos que encomendemos estas intencións á intercesión do beato Xoán Paulo II, cuxa memoria litúrxica se celebra o próximo día 22.

Con todo agarimo, bendívos

o voso Pai

+ Xavier

Roma, 1 de outubro de 2012.

[1] San Xosemaría, Notas da oración persoal, 27-III-1975.

[2] Beato Xoán Paulo II, *Litteræ decretáles* para a canonización do beato Xosemaría Escrivá de Balaguer, 6-X-2002.

[3] Testemuño de Mons. Thomas Muldoon, Bispo Auxiliar de Sidney, 21-X-1975 (cfr. Flavio Capucci, "Xosemaría Escrivá, santo", Ed. Rialp. Madrid 2009, p. 52).

[4] Testemuño do Venerable Servo de Deus Álvaro do Portillo, 5-III-1976/19-VIN-1978 (cfr. *cit.*, p. 53).

[5] Cardeal Albino Luciani, artigo en "Il Gazzettino", Venecia, 25-VII-1978 (cfr. *cit.*, pp. 48-49).

[6] Congregación para as Causas dos Santos, Decreto sobre as virtudes heroicas, 9-IV-1990 (cfr. *cit.*, p. 83).

[7] *Ex* 33, 11.

[8] Cardeal Joseph Ratzinger, "Deixar obrar a Deus", artigo publicado en

"L'Osservatore Romano", 6-X-2002
(cfr. *cit.*, p. 154).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
gl-es/article/carta-do-prelado-
outubro-2012/](https://opusdei.org/gl-es/article/carta-do-prelado-outubro-2012/) (20-04-2025)